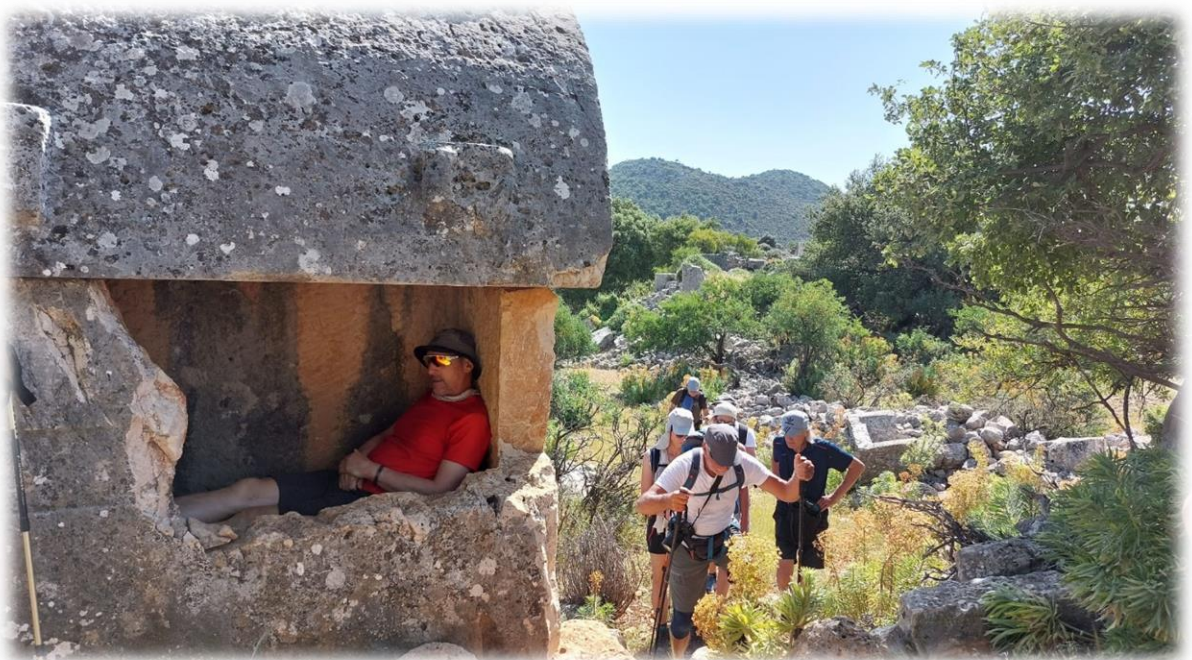

Ignace gaat even checken of er beien in de kisten zitten maar de kisten zijn leeg.

We komen voorbij de oude stad Apolonia, een antieke stad in Lycië. In de nederzetting treffen we nog de restanten van een kerk aan, meerdere graven en waterputten. Alle graven zijn opengebroken door rovers. Het gebeurde immers meermaals dat men goud en sieraden bijzette in het graf van de overledene. Michiel neemt alvast plaats in een van de opengebroken graven om eens te voelen hoe het aanvoelt.

Elke nederzetting had een of meerdere waterputten. Deze putten zijn tot 5 meter diep en sommigen bevatten nog steeds water.

We treffen er een agaam aan. Het is een carnivoor die insecten en andere kleine dieren eet waaronder hagedissen. Agamen kennen verschillende vormen van communicatie, de bekendste methode is het zwaaien met de poten en het knikken met de kop. Veel soorten kunnen ook hun gemoedstoestand uitdrukken in de lichaamskleur, net als dat bij kameleons

voorkomt. De mannetjes van dergelijke soorten zijn vaak agressief en bewaken hun territorium fel tegen concurrentie.

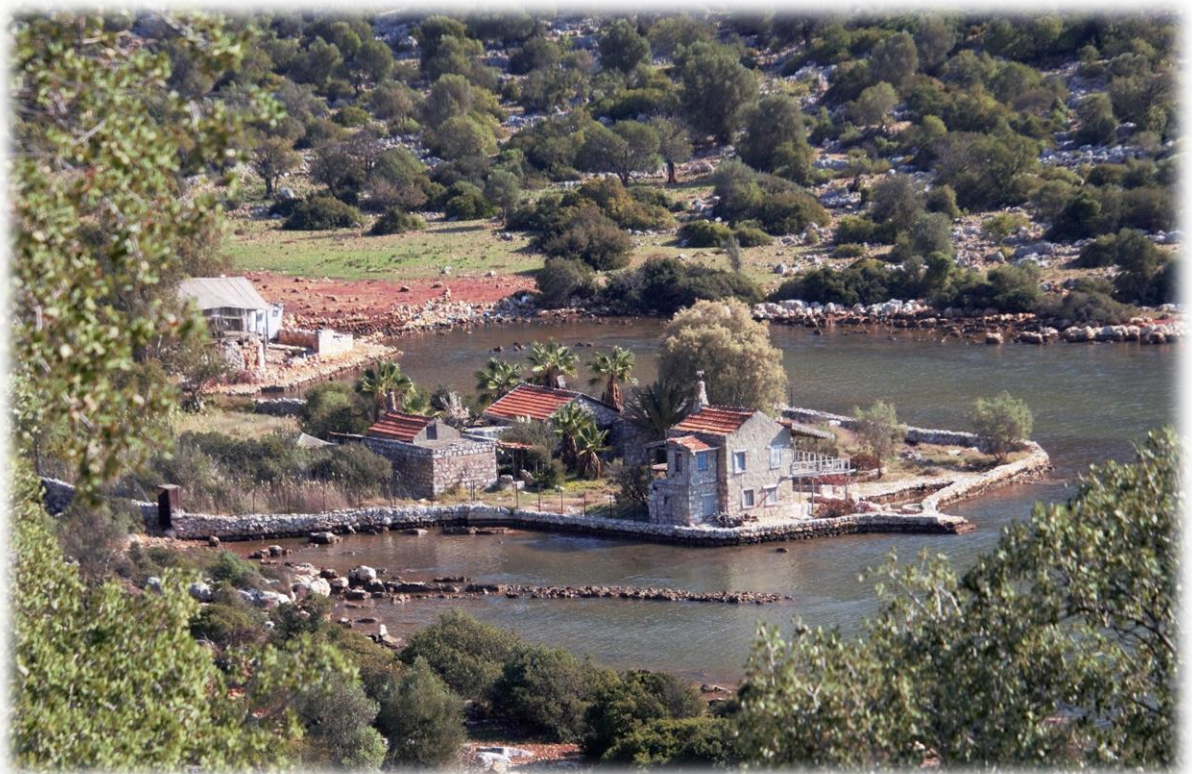

De *Dracunculus Vulgaris* of drakenwortel is een prachtige bloem al wil je hem niet in je tuin hebben. Als de drakenwortel in bloei staat, zoals nu het geval is, dan geeft de bloem

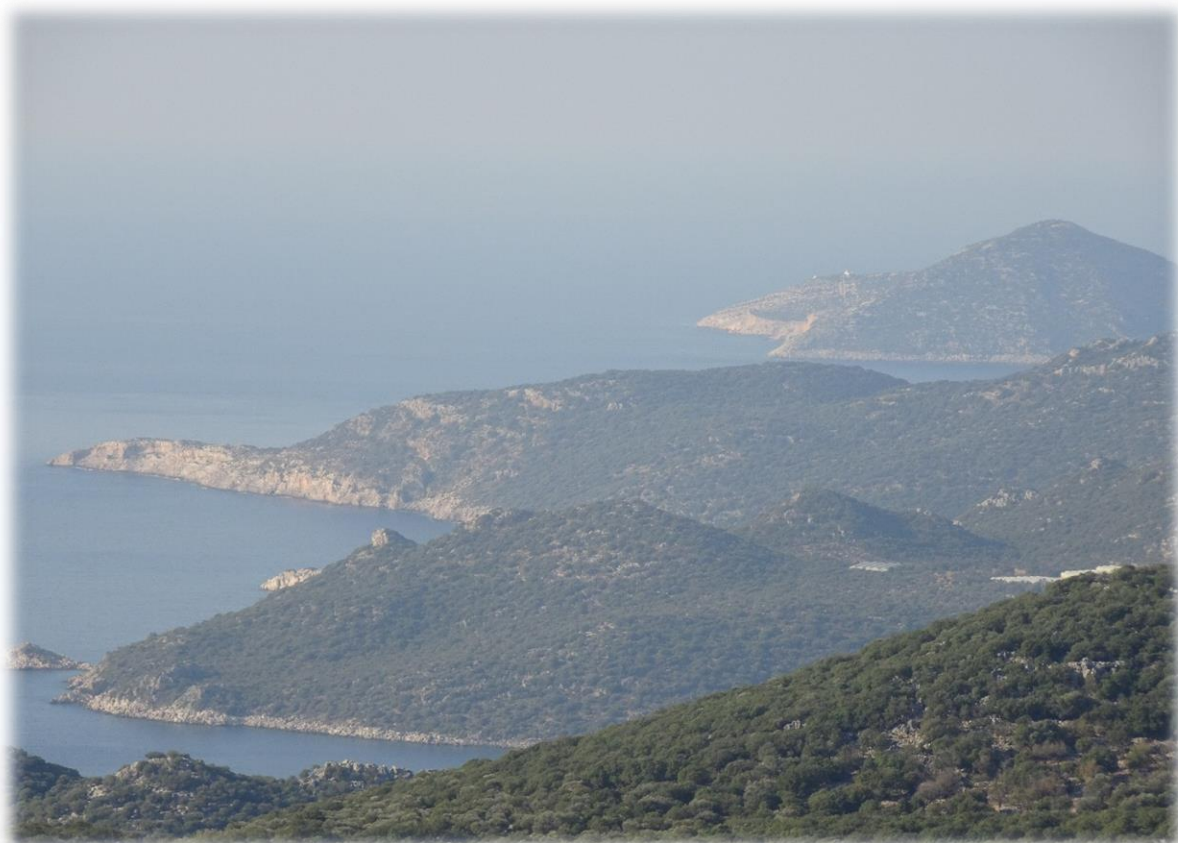
gedurende 1 à 4 dagen een sterke geur af. De mannelijke exemplaren zouden de geur verspreiden van rotte eieren, de vrouwelijke van rotte vis. De drakenwortel geeft die sterke geur af om insecten aan te trekken. De plant eet de insecten niet op maar bestuift ze en zo wordt het stuifmeel tussen de twee geslachten van planten overgebracht.

Een schilderachtig huisje op een schiereilandje. Tot twee jaar geleden woonde hier een, uit Frankrijk afkomstige, kunstenares die schilderde. De dame is ondertussen overleden en het huisje is niet meer bewoond.

We nemen de boot van Aperlai naar Kaleköy. We hebben de gehele boot voor ons alleen.

Geiten vindt men in Turkije overal. Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme

mensen gehouden, in plaats van koeien. Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

Geiten hebben lange platte staarten, die kaal zijn aan de onderzijde, en een kleine vlek onder het staartstuk. Op de knieën zitten eeltknobbels. Mannetjesgeiten ("bokken") zijn groter dan vrouwtjesgeiten en hebben lange, achterwaarts gebogen, geribbelde hoorns en een sik. De hoorns van de bok groeien door; hoe ouder de bok, des te zwaarder en langer de hoorns. Ze zijn te onderscheiden van mannetjesschapen ("rammen") doordat de hoorns van bokken niet krullen. De hoorns van het vrouwtje zijn veel kleiner, zo'n 20 tot 25 centimeter lang in alle soorten. Bokken besproeien zichzelf met urine, waardoor ze een sterke lichaamsgeur hebben.

Hoewel in de eerste plaats grazers, zijn geiten opportunistische eters die vrijwel elk plantaardig materiaal eten, zoals gras, bladeren, twijgen, knoppen, vruchten en wortelen. Daardoor kunnen verwilderde geiten grote schade toebrengen aan inheemse flora en fauna.

Ook weten ze zich goed aan te passen aan giftige planten. Na drie keer van een bepaalde giftige plant te hebben gegeten, weet een geit in welke hoeveelheden hij van deze plant zou kunnen eten zonder ziek te worden.

We eten vers geroosterde zeebaars tussen twee zwempartijen in.

Door aardbevingen staan er hier een aantal huizen onder water. Hier en daar kunnen we nog restanten zien van huizen.

Na het eten brengt de boot ons naar het schiereilandje Simena en bezoeken we er het dorpje Kaleköy dat enkel maar met de boot of te voet te bereiken is.

Aan winkeltjes geen gebrek.

Het dorpje heeft een kasteelruïne en een moskee. We bezoeken beiden.

Een moskee is een gebedshuis binnen de islam. Een moskee kan ook een school zijn, een vergaderplaats, een sociaal centrum of een rechtbank. Moskeeën ontstonden om te worden

gebruikt voor verschillende publieke functies: militaire, politieke, sociale en educatieve. Scholen en bibliotheken waren vaak gekoppeld aan middeleeuwse moskeeën. De moskee fungeerde in vele islamitische landen voor de invoering van het seculier recht ook als Hof van Justitie. Ondanks dat veel sociale, educatieve en politieke functies van de moskee zijn overgenomen door andere instellingen blijft het een centrum met grote invloed.

Omdat het gebed centraal staat kunnen moskeeën sober van opzet zijn, maar vaak zijn het gebouwen met een uitgesproken architectuur. Bij de moskee staan een of meer lange, smalle torens: de minaretten. Deze verschenen vanaf het einde van de 7e eeuw. Vanaf een minaret

roept de meuzzin vijf keer per dag op tot het gebed. In Marokkaanse moskeeën speelt het getal 5 een belangrijke rol, vanwege de vijf zuilen van de islam.. Turkse moskeeën zijn traditioneel vaak geënt op de regelmatige achthoek (octagon).

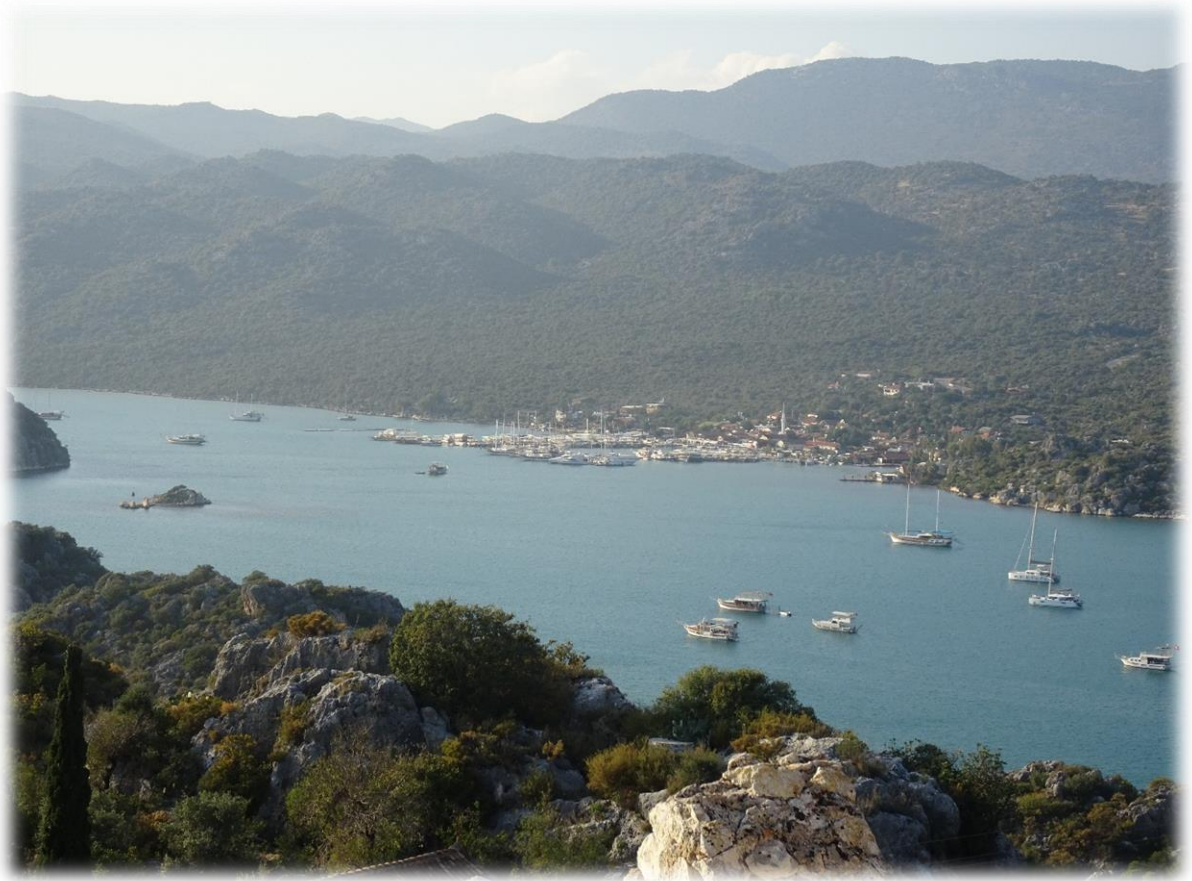

Binnenin de moskee is veel aandacht besteed aan de verlichting; er zijn geen zitbanken, maar men knielt neer op tapijten of matten. Men richt zich bij het bidden in de richting van Mekka.

Een muur in de moskee staat loodrecht op deze gebedsrichting. De mihrab is een nis in deze muur die de gibla aangeeft. Aan de kant van de mihrab kan ook een minbar, een soort preekstoel, zijn. Vanaf de minbar wordt de vrijdagse preek gehouden.

Traditioneel bidden mannen en vrouwen gescheiden van elkaar. Het op vrijdag gezamenlijk in de moskee bidden wordt als een verplichting beschouwd voor moslims.

Dit kleurrijke dorpje trekt heel wat toeristen aan. Alle dorpelingen leven dan ook van het toerisme.

Na ons kasteel en moskeebezoek moeten we nog een twintigtal minuten varen met de boot om tot bij de bus te geraken.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijnjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Bedankt allemaal dat jullie erbij waren.

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden.